

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 443/2014-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť J. J., zastúpeného advokátkou JUDr. Elenou Ľalíkovou, Advokátska kancelária, Podbrezovská 34, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 60/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti J. J. n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 443/2014-35 z 30. júla 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. J. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 60/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol:

„... Okresný súd v B. Bystrici vo veci náhrady škody z nezákonného rozhodnutia štátu voči sťažovateľovi rozhodol dňa 10. 2. 2010; tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v B. Bystrici z 20. 6. 2010 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

... Okresný súd ďalším rozsudkom z 1. 12. 2010 opäť žalobe sťažovateľa o náhradu škody vo výške 314.680 Eur s prísl. vyhovel; krajský súd aj tento rozsudok uznesením z 20. 12. 2011 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

... Keďže sťažovateľ v postupe krajského súdu videl svojvoľnosť, nespravodlivosť či nezákonnosť, obrátil sa dňa 14. 2. 2012 na ústavný súd so sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy.

... Ústavný súd nálezom z 3. 9. 2013, sp. zn. III. ÚS 46/2013, vyslovil, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 60/2011 porušil sťažovateľove práva, garantované čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, jeho uznesenie z 20. 12. 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že- ho zaviazal zaplatiť aj trovy konania v sume 269,58 EUR; sťažovateľovi nepriznal žiadané finančné zadosťučinenie...

... spor je od februára 2011 na krajskom súde z hľadiska objektívneho a doteraz nie je právoplatne skončený, čo je z hľadiska cit. článkov ústavy a Dohovoru, stav určite neúnosný, aby odvolacie konanie trvalo už 3 roky a ešte konečné rozhodnutie je v nedohľadne. Preto žiadame aj vysloviť povinnosť súdu konať bez zbytočných prietahov.“

2.1 Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo J. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15Co 60/ 2011, porušené boli.

2. Krajskému súdu prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. J. J. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 10.000 EUR, ktoré je Krajský súd v B. Bystrici zaplatiť mu do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici je povinný zaplatiť J. J. trovy právneho zastúpenia v sume 340,88 EUR do 2 m. doručenia nálezu, a to na účet JUDr. Eleny Lálíkovej.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: krajský súd, zastúpený jeho podpredsedom, listom sp. zn. Spr 1662/14 z 8. septembra 2014 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu krajského súdu z 30. septembra 2014.

3.1 Podpredseda krajského súdu uviedol tieto skutočnosti:

«Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp. zn. 15Co/60/2011 rozhodoval o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 16C/80/2009-164 zo dňa 1. decembra 2010.

Vec napadla na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 22. februára 2011 a bola pridelená do senátu 15Co pod sp. zn. 15Co/60/2011. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd, o veci rozhodol uznesením č. k. 15Co/60/2011-185 zo dňa 20. decembra 2011, ktorým rozsudok okresného súdu vo výroku ktorým žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 314.680,- Eur s príslušenstvom zrušil a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie. Vec bola expedovaná späť na okresný súd 20. januára 2012.

Následne na Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 15. februára 2012 bola podaná sťažnosť sťažovateľa J. J....

Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom III. ÚS 46/2013-40 zo dňa 3. septembra 2013, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 25. októbra 2013 rozhodol, že základné právo J. J. na súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky a jeho právo na spravodlivé súdne konanie zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/60/2011-185 zo dňa 20. decembra 2011 vo výroku, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/80/2009-164 z 1. decembra 2010 porušené boli. Zároveň uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/60/2011-185 z 20. decembra 2011 vo výroku o zrušení rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/80/2009-164 z 1. decembra 2010 o vrátení veci Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľovi priznal trovy právneho zastúpenia. Vo zvyšnej časti sťažnosti J. J. nevyhovel.

Krajskému súdu v Banskej Bystrici bola po vydaní Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vec vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. k. 16C/80/2009 predložená na nové rozhodnutie dňa 5. novembra 2013 a bola zapísaná pod sp. zn. 15Co/645/2013. Krajský súd v Banskej Bystrici o veci rozhodol 5. marca 2014 uznesením č. k. 15Co/645/2013-238. Na okresný súd bola vec expedovaná 6. marca 2014...

Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 15Co/60/2011 nevznikli prieťahy v konaní vzhľadom na dĺžku konania a právnu ako aj skutkovú zložitosť veci (nárok na náhradu škody podľa zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom za nezákonné trestné stíhania a väzbu po právoplatnom oslobodení spod obžaloby).

Krajský súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že už uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 46/2013-10 zo dňa 22. januára 2013 bola vo zvyšnej časti sťažnosť J. J. odmietnutá ako zjavne neopodstatnená, a to vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (článok 48 ods. 2 ústavy) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (článok 6 ods. 1 dohovoru) s tým, že ústavný súd priamo v rozhodnutí uviedol, že v posudzovanej veci v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (15. februára 2012) krajský súd v napadnutom konaní už nemohol porušovať základné právo sťažovateľa podľa článku 48 ods. 2 ústavy ani jeho právo podľa článku 6 ods. 1 dohovoru, keďže v tom čase už o opravných prostriedkoch podaných proti meritórnemu rozsudku okresného súdu bolo rozhodnuté uznesením

z 20. decembra 2011. V tejto časti je tak sťažnosť zjavne neopodstatnená (bod 2 výroku tohto uznesenia).

Je potrebné potom považovať za zavádzajúce tvrdenie právnej zástupkyne sťažovateľa, že „v dôsledku uvedeného spor je od februára 2011 na krajskom súde – z hľadiska objektívneho – a doteraz nie je právoplatne skončená, čo je z hľadiska citovaných článkov ústavy a dohovoru, stav určite neúnosný aby odvolacie konanie trvalo už tri roky a ešte konečné rozhodnutie je v nedohľadne“. Zrejme ušlo pozornosti právnej zástupkyne sťažovateľa, že o namietanom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote vo veci sp. zn. 15Co/60/2011 už bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 46/2013-10 zo dňa 22. januára 2013, kde v tejto časti bola sťažnosť J. J. odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Rovnako ušlo pozornosti právnej zástupkyne sťažovateľa, že v čase podania sťažnosti na Ústavný súd SR (podaná 9. januára 2014) vec vedená pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 16C/80/2009 po jej opätovnom predložení na rozhodnutie na Krajský súd v Banskej Bystrici bola vedená už pod inou spisovou značkou, než 15Co/60/2011. Vec opätovne predložená na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 5. novembra 2013, bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 15Co pod spisovou značkou 15Co/645/2013, kde vo veci bolo rozhodnuté 5. marca 2014 a spis bol vrátený a expedovaný prvostupňovému súdu 6. marca 2014.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že základné právo sťažovateľa J. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15Co/60/2011 porušené nebolo.»

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie podpredsedu krajského súdu zaujala toto stanovisko:

«... dávame odpoveď na vyjadrenie podpredsedu krajského súdu, v ktorom tvrdí, že postupom tohto súdu neboli porušené základné práva sťažovateľa, garantované čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, hoci z obsahu vyplýva opak a tento je potvrdený aj

objektívne určenou dobou konania pred odvolacím súdom – od 22.2.2011, kedy vec napadla na krajský súd a 5.3.2014, kedy rozhodol opätovne zrušujúcim uznesením, ktoré sťažovateľovi bolo doručené 18.3.2014.

Potom tvrdenie predsedu súdu, resp. podpredsedu krajského súdu, že uvedená doba tri roky a jeden mesiac trvania odvolacieho konania je dobou primeranou v konaní o náhrade škody spôsobenej nezákonným trestným rozhodnutím, je buď len zavádzaním ústavného súdu, alebo nepochopením podstaty článkov 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru súdnym funkcionárom, ktorý zo zákona má dozerať na bezprieťahovosť súdneho konania a v prípade ich porušenia, vyvodzovať disciplinárnu zodpovednosť nekonajúcich sudcov v senáte 15 Co.

Nerešpektovanie procesných predpisov krajským súdom, v dôsledku čoho musel protiústavné uznesenie tohto súdu ústavný súd zrušiť – čo pri kasačných a teda nie konečných rozhodnutiach robí iba výnimočne – má vždy za následok aj porušenie práva na fair proces v jeho časovej dimenzii, lebo doba, o ktorú sa predĺžilo odvolacie konanie v dôsledku úspešného prejednávania ústavnej sťažnosti sťažovateľa, kasačného zásahu ústavným súdom, ako aj nového prejednávania veci krajským súdom, je dobou označiteľnou za zbytočné prieťahy v odvolacom konaní, pričítateľné iba na vrub tohto súdu /snád' nie ústavného súdu/. Nebyť totiž arbitrárneho /svojvoľného/ uznesenia krajského súdu, vec by sa neocitla na ústavnom súde a odvolacie konanie by nebolo poznačené zbytočnými prieťahmi. Platí, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna či dokonca zmätočná činnosť súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou a dohovorom zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov či v primeranej dobe, pretože jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty, týkajúcej sa tých hmotných práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil so svojim návrhom, aby o jeho veci rozhodol v primeranej dobe.

O návrhu na náhradu škody nebolo doteraz právoplatne rozhodnuté, čiže sťažovateľ na odškodnenie márne čaká od r. 1999, kedy bol nezákonne uväznený, potom právoplatne odsúdený a naostatok právoplatne aj oslobodený.

Keďže v čase podávania sťažnosti sme nevedeli zistiť spisovú značku konania, uviedli sme pôvodnú; následne sme sa to dozvedeli – ide o sp. zn. 15 Co 645/2013 – a dozvedeli sme sa aj o skončení veci na odvolacom súde, preto už netrváme na príkaze súdu konať.

Námietka podpredsedu súdu o odmietnutí rovnakej sťažnosti v konaní pred ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 46/2013, je pre toto konanie neprípadá a zrejme tak ju vyhodnotí aj ústavný súd.

Sťažovateľ je skutočne tak frustrovaný z celého odškodňovacieho procesu – o slobodu prišiel ihneď – že už ani nedúfa, že sa toho niekedy ešte dočká. Tento stav beznádeje, úzkosti, neistoty či bezmocnosti voči svojvoľnému konaniu senátu 15 Co – inak podal aj ďalšiu ústavnú sťažnosť voči svojvoľnému zrušujúcemu uzneseniu krajského súdu pod sp. zn. 15 Co 645/2013 dňa 14.5.2014 – preto by mal byť „odškodnený“ žiadaným finančným zadosťučinením.

Navrhujeme preto vydať tento nález:

1. Základné právo J. J. na prerokovanie veci bez zbytočného prietahu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie veci v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, postupom KS v B. Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 645/2013, bolo porušené.

2. J. J. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000 EUR, ktoré je KS v B. Bystrici povinný mu zaplatiť do 2 mesiacov.

3. Krajský súd v B. Bystrici je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 511,34 EUR... a to na účet JUDr. Eleny Lalíkovej v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, ako aj lustráciou svojich spisov ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 15 Co 60/2011 a súvisiaceho konania vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 46/2013:

A. Dňa 22. februára 2011 bol krajskému súdu predložený spis Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 C 80/2009, aby rozhodol o odvolaní proti rozsudku okresného súdu č. k. 16 C 80/2009-164 z 1. decembra 2010.

Dňa 20. decembra 2011 krajský súd uznesením č. k. 15 Co 60/2011-185 napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 314 680 € s prísl., zrušil a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 20. januára 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

B. Dňa 15. februára 2012 bola ústavnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručených čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy pred národným orgánom zaručeného čl. 13 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy, ktoré boli porušené postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 60/2011 a jeho uznesením č. k. 15 Co 60/2011-185 z 20. decembra 2011.

Dňa 22. januára 2013 ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 46/2013-10 sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy pred národným orgánom zaručeného čl. 13 dohovoru uznesením krajského súdu č. k. 15 Co 60/2011-185 z 20. decembra 2011 prijal na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti, teda aj vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručených čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú s odôvodnením, že „v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (15. februára 2012) krajský súd v napadnutom konaní už nemohol porušovať základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ani jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže v tom čase už o opravných prostriedkoch podaných proti meritórnemu rozsudku okresného súdu bolo rozhodnuté uznesením z 20. decembra 2011“.

Dňa 3. septembra 2013 ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 46/2013-40 vyslovil porušenie základných práv sťažovateľa postupom a uznesením krajského súdu z 20. decembra 2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 60/2011 a na základe toho zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 25. októbra 2013 bol spisový materiál vrátený krajskému súdu. Vec bola na krajskom súde zaevidovaná pod sp. zn. 15 Co 645/2013.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmet posudzovaného konania pred ústavným súdom bol vymedzený uznesením č. k. II. ÚS 443/2014-35 z 30. júla 2014 (pozri bod I./1. tohto nálezu), pričom ním sa stalo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 60/2011 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto už nemohol prihliadnuť

na pozmenený návrh sťažovateľa, ktorý vo svojom stanovisku z 30. septembra 2014 za napadnuté konanie označil už postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 645/2013.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd z vyjadrenia krajského súdu, zo zapožičaného spisu okresného súdu a lustráciou svojich (už nielen meritórnych) rozhodnutí o prijatí vecí na ďalšie konanie zistil, že predmetom posudzovaného konania je namietané porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 60/2011, o ktorom už rozhodoval ústavný súd v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 46/2013. V uvedenom konaní bola sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietnutá uznesením č. k. III. ÚS 46/2013-10 z 22. januára 2013 pre zjavnú neopodstatnenosť z dôvodu, že *„v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (15. februára 2012) krajský súd v napadnutom konaní už nemohol porušovať základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ani jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“*.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Tento výrok je ale viazaný na vyhovenie vo veci samej. Keďže v danej veci návrhu sťažovateľa na vyslovenie porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vyhovené nebolo, nepripadalo do úvahy ani rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2014